

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۶/۰۹/۰۶

نویسنده : بهارات دوگرا

مترجم: سید حسام مل

افغان ها در حال بازگشت به «خانه»

منبع و تاریخ نشر : گلوبال ریسرچ ۲۰۲۶/۰۹/۰۵

بزرگترین اخراج در سخت‌ترین شرایط، نیازمند حمایت بشردوستانه است. وقتی کشوری با وضعیت غذایی بسیار دشوار، با بلاهای طبیعی بیشتر و انواع نا امنی روبرو می شود، یکی از راه‌هایی که مردم برای بقا از آن استفاده می کنند، مهاجرت به مناطق امن تر و با منابع بهتر، در کشورهای همسایه یا هر جای ممکن است.

با این حال، در افغانستان، عکس این روند طی سه سال گذشته اتفاق افتاده است. در زمانی که سطح گرسنگی بسیار بالا، بلایای طبیعی متعدد و سایر نا امنی ها وجود داشت، نزدیک به شش میلیون افغان که قبلاً در کشورهای دیگر زندگی می کردند، مجبور به بازگشت به افغانستان در شرایط بسیار دشوار و نامطمئن شده اند.

بیشتر این اخراج ها از پاکستان و ایران صورت گرفته است، اما علاوه بر این، اخیراً فشار در کشورهای غربی مانند آلمان و ایالات متحده نیز برای افزایش اخراج افغان ها افزایش یافته است، اگرچه تا چند سال پیش از آنها استقبال می شد.

اخیراً وزارت امور خارجه آلمان اعلام کرد که به دنبال همکاری دولت افغانستان برای بازگرداندن تعداد بیشتری از افغان هایی است که قبلاً در اینجا سرپناه دریافت کرده بودند. کتی گانون، مدیر سابق اخبار آسوشیتدپرس برای افغانستان و پاکستان، اخیراً در مقاله ای که در بخش زیرمجموعه خود منتشر کرده است، در مورد اینکه چرا افرادی که قبلاً پذیرفته شده بودند، اکنون بازگردانده می شوند، سوالاتی را مطرح کرده است. همزمان، ایالات متحده شروع به فرستادن افرادی که از افغانستان آمده بودند، از جمله کسانی که قبلاً برای ایالات متحده مفید بوده اند، به چندین کشور آفریقایی مانند رواندا، برونودی و لیبیا، به همراه افرادی از کشورهای دیگر مانند کوبا و نیکاراگوئه، کرده است.

اخراج میلیون ها نفر از مردم افغانستان در زمانی اتفاق افتاده است که طبق برآوردهای سازمان ملل، حدود ۲۲ میلیون نفر در اینجا در حال حاضر درگیر یک بحران حاد انسانی هستند. افغانستان با خشکسالی طولانی مدت در منطقه ای وسیع روبرو بوده است، در حالی که همزمان هر از گاهی در برخی مناطق، از جمله موارد اخیر، سیل های سهمگین و مخربی رخ داده است. زلزله و حملات هوایی از پاکستان نیز رخ داده است. بنابراین یک سوال بزرگ این است که - چگونه کشوری که در حال حاضر با یک بحران جدی انسانی روبرو است، میتواند با میلیون ها نفری که اخراج شده اند یا در حال اخراج هستند، مقابله کند؟

بسیاری از کسانی که به افغانستان اخراج شده اند، پس از مواجهه با آزار و اذیت فراوان در کشورهای قبلاً در آنها زندگی می کردند، در شرایط بسیار سختی قرار گرفتند. گزارش دیده بان حقوق بشر در مورد مشکلاتی که آنها پیش از این در پاکستان با آن مواجه بودند، به «حملات خانه به خانه، تفتیش خانه ها در اواخر شب و دستگیری بدون حکم» اشاره می کند. گزارش دیگری از داکتران بدون سرحد می گوید که بسیاری از آنها آنقدر از بازداشت می ترسیدند که برای چندین روز از رفتن برای درمان ضروری مشکلات سلامتی خودداری می کردند.

بنابراین، وقتی اخراج شدگان به افغانستان می رسند، به کمک فوری نیاز دارند. با این حال، شرایط افغانستان در حال حاضر به گونه ای است که کمبود بودجه بسیار قابل توجهی برای نیازهای اساسی بشردوستانه وجود دارد. از آنجایی

که سازمان ملل متحد به دلیل کاهش شدید بودجه توسط اهدا کنندگان، به ویژه اهدا کنندگان غربی، با کمبود بودجه کمک‌های بشردوستانه مواجه شده است، تخمین‌های بودجه کمک‌های بشردوستانه که برای امسال تهیه شده بود، بر اساس تخمین‌های بسیار محافظه کارانه بود، زیرا مشخص شد که بودجه بیشتری در دسترس نیست. با این حال، وقتی صحبت از موجودی واقعی بودجه در حال حاضر می‌شود، واقعیت این است که موجودی واقعی هنوز کمتر از یک سوم نیازهای تخمینی محافظه کارانه است.

بنا بر این، در بحبوحه کمبود شدید بودجه، افغانستان چگونه می‌تواند از پس میلیون‌ها نفری که اخراج می‌شوند، برآید؟ مطمئناً وضعیت موجود بسیار بسیار دشوار است و اگرچه مطمئناً می‌توانیم بگوییم که باید خیلی سریع بودجه بیشتری اهدا شود، اما احتمال وقوع این امر در شرایط فعلی که چندین منطقه دیگر که به شدت تحت تأثیر بحران انسانی قرار گرفته‌اند نیز از بودجه محروم هستند، به هیچ وجه روشن نیست.

در این شرایط بسیار دشوار، یک راه حل که هنوز هم ممکن است این است که تمام دارایی‌های مسدود شده افغانستان باید فوراً توسط ایالات متحده و متحدان غربی آن آزاد شود، به طوری که حدود نیمی از این وجوه برای کمک مستقیم به نیازمندترین افراد و نیمی دیگر برای تثبیت و بهبود شرایط عمومی اقتصادی به روش‌های دیگر در نظر گرفته شده است. در هر صورت، این پول متعلق به افغانستان و مردم آن است، پس چرا در زمانی که مردم افغانستان به شدت به آن نیاز دارند، این پول را برنگردانیم؟